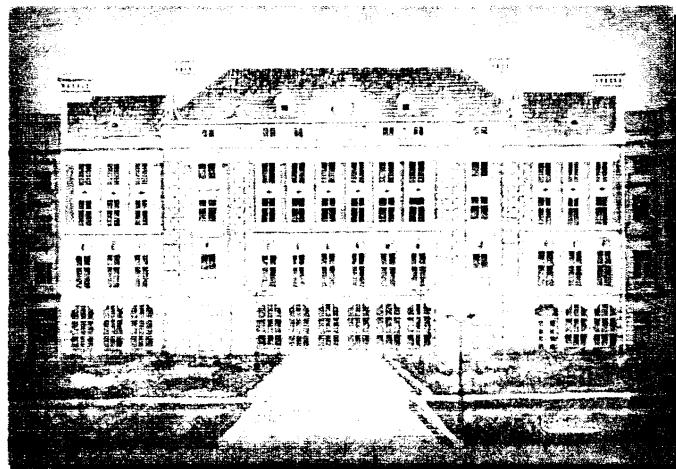

ISSN 1727-4338

Клінічна та експериментальна **ПАТОЛОГІЯ**

Т.XI, №3(41), Ч.1, 2012

УДК 616.441-053.2(477.85)

*Т. М. Крець
О. І. Годованець**

Обласна лікарня клінічної лікарні.

м. Чернівці

* Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Ключові слова: діти, захворювання щитоподібної залози.

ЧАСТОТА І СТРУКТУРА ЗАХВОРЮВАНЬ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ В ДІТЕЙ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Резюме. Проведено аналіз частоти та структури захворювань щитоподібної залози в обласі Чернівецької області. Виявлено високу поширеність даної патології в області Буковини. Із-посеред інших патологій перше місце займає дифузний нетоксичний зоб, на долю якого припадає 98 % випадків. Високі показники захворюваності та поширеності тиреопатології протягом останніх років підтверджують ендемічність Буковинського регіону та відповідно, мікроелементозний характер захворювань щитоподібної залози.

Вступ

Дані МОЗ України вказують на невпинний ріст захворюваності серед дитячого населення. У структурі соматичної патології дітей хвороби ендокринної системи займають 5,31 % [3]. Однак, поширеність єндокринопатії може коливатися в значних межах залежно від умов проживання людини.

Недостатність йоду в навколошньому середовищі є основним чинником розвитку тиреопатології в ендемічних регіонах. Упродовж останнього десятиліття захворювання спричинені нестачею йоду в довкіллі, стали найпоширенішою єндокринопатією як у дітей, так і в дорослих [6]. За оцінкою ВООЗ в умовах йодного дефіциту проживає більше 2 млрд. людей (31 % населення земної кулі), у тому числі більше 500 млн знаходиться в регіонах із глибоким дефіцитом йоду (WHO Global Database on Iodine Deficiency, 2007) [5]. За даними Миронюк Н.І. [2] західні регіони України, в тому числі й Чернівецька область, за критеріями ВООЗ оцінюються як території з легким та помірним ступенем йодного дефіциту. А тому вивчення йоддефіцитних станів залишається пріоритетним напрямком роботи як практичної, так і теоретичної медицини

Мета дослідження

Проаналізувати частоту та структуру захворювань щитоподібної залози в дітей Чернівецької області за 2010-2011 роки.

Матеріал і методи

Дослідження проведено за даними офіційних державних і галузевих статистичних звітів дитячої єндокринологічної служби Чернівецької області та України в цілому [1]. Статистична обробка даних проведена загальнопрійнятими методами з використанням програми Microsoft Excel.

© Т. М. Крець, О. І. Годованець, 2012

Обговорення результатів дослідження

У Чернівецькій області станом на 01.01.2012 року проживало 185495 дітей та підлітків, із них 149700 - діти до 14 років. З усіх мешканців області 18615 дітей і підлітків мають прояви патології єндокринних органів та порушення обміну речовин. Розповсюдженість цієї групи захворювань у 2011 році сягнула 100,35 %. Серед дітей віком до 14 років даний показник склав 90,97 % на тисячу дитячого населення. Для порівняння в Україні поширеність єндокринопатії у 2010 році була 80,79 % серед дітей від 0 до 14 років та 93,68 % - серед дітей усіх вікових груп (рис. 1).

Аналізуючи дані поширеності хвороб єндокринної системи у віковому аспекті слід зазначити, що найвищі показники реєструються серед підлітків - 139,6 %, це майже, на 35 % більше, ніж у дітей віком до 14 років.

Протягом 2011 року в Чернівецькій області вперше виявлено захворювання єндокринної системи в 4335 дітей та підлітків (23,37 %) проти 21,83 % у 2010 році. Із них діти до 14 років становили 22,97 %. Показник захворюваності протягом останніх 2-х років у дітей та підлітків має тенденцію до збільшення (рис. 2).

У структурі єндокринної патології перше місце займають ураження щитоподібної залози (65,94 %), друге - ожиріння (14,4 %), цукровий діабет реєструється в 0,8 % випадках (табл. 1).

Найпоширенішою патологією є дифузний нетоксичний зоб, на долю якого припадає 98 % усіх захворювань щитоподібної залози. Значно рідше зустрічаються вузловий зоб, тиреотоксикоз, вроджений гіпотиреоз (рис. 3).

Протягом 2011 року в Чернівецькій області налічувалося 11 056 дітей віком до 17 років, яким було встановлено діагноз «дифузний нетоксич-

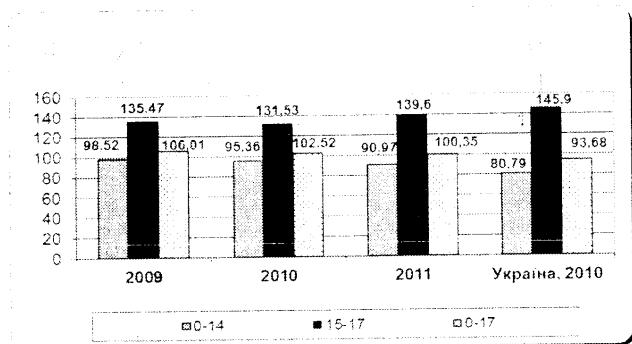

Рис. 1. Поширеність ендокринних захворювань у дітей Чернівецької області протягом 2009-2011 років. %

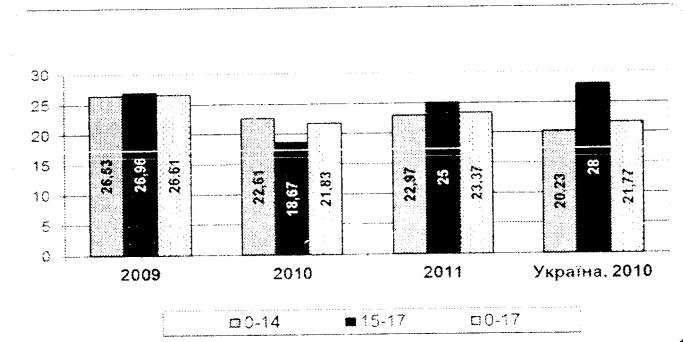

Рис. 2. Захворюваність на ендокринопатії в дітей Чернівецької області протягом 2009-2011 років. %

Таблиця 1

Структура захворювань ендокринної системи в дітей Чернівецької області за 2010-2011 рік

п п	Захворювання	Поширеність. %	
		2010 рік	2011 рік
1.	Дифузний зоб I ступеня	58.03	59.4
2.	Дифузний зоб II-III ступеня	5.3	5.3
3.	Гіпотиреоз	0.18	0.3
4.	Вузловий зоб	0.13	0.1
5.	Тиреотоксикоз	0.08	0.04
6.	Автоімунний тиреоїдит	0.71	0.8
7.	Цукровий діабет	0.79	0.8
8.	Ожиріння	12.39	14.4
9.	Інші захворювання	22.16	18.9

ний зоб I ступеня», них 2089 обстеженим даний діагноз встановлено вперше. Відповідно, показники розповсюдженості та захворюваності за даним нозологією складають 59.06 % та 11.26 %. Дифузний нетоксичний зоб II-III ступеня зареєстровано в 550 дітей віком до 14 років (3.67 %) та в 428 підлітків (11.96 %). У цілому серед діячо-

го населення налічується 978 хворих на дифузний нетоксичний зоб II-III ступеня, що складає 5.27 % розповсюдженості захворювання. Уперше встановлений діагноз протягом 2011 року в 106 дітей (0.57 %). Для порівняння - у 2010 році розповсюдженість дифузного зобу I ступеня в дітей та підлітків складала 59.49 %, захворюваність –

Рис. 3. Структура захворювань щитоподібної залози в дітей Чернівецької області у 2011 році

Таблиця 2

Розповсюдженість та захворюваність на дифузний нетоксичний зоб у дітей Буковини у 2010-2011 роках

Нозологія	Групи хворих	Зареєстровано всього			Зареєстровано уперше		
		2010 рік	2011 рік	по Україні, 2010 рік	2010 рік	2011 рік	по Україні, 2010 рік
Дифузний зоб I ступеня	Діти 0-14 років	Абсолютні числа	7853	7726	290785	1387	1538
		На 1000 дітей відповідного віку	52,20	51,61	44,85	36,60	10,27
	Діти 15-17 років	Абсолютні числа	3305	3330	130830	447	551
		На 1000 дітей відповідного віку	89,03	93,03	81,89	12,04	15,39
	Всього 0-17 років	Абсолютні числа	11158	11056	421615	1834	2089
		На 1000 дітей відповідного віку	59,49	59,06	52,17	11,78	11,26
Дифузний зоб II-III ступеня	Діти 0-14 років	Абсолютні числа	610	550	15495	72	68
		На 1000 дітей відповідного віку	4,05	3,67	2,39	0,48	0,45
	Діти 15-17 років	Абсолютні числа	434	428	14349	31	38
		На 1000 дітей відповідного віку	11,69	11,96	8,98	0,84	1,06
	Всього 0-17 років	Абсолютні числа	1044	978	29844	103	106
		На 1000 дітей відповідного віку	5,571	5,27	3,69	0,55	0,57

11,78 %. Показник розповсюдженості дифузного зоба II-III ступеня в 2010 році був 5,57 %, захворюваності – 0,55 % (табл. 2)

Слід зауважити, що дифузний нетоксичний зоб I та II-III ступенів у дітей реєструється на Буковині дещо частіше, аніж у цілому по Україні.

що пов'язано із геохімічними особливостями територій. За даними літератури [4] Чернівецька область відноситься до ендемічних регіонів щодо виникнення йоддефіцитних захворювань.

Цікавим є аналіз розповсюдженості дифузного нетоксичного зоба серед дітей Чернівецької

області за районами проживання. Найвищі показники реєструються у Вижницькому (91,71 %), Сокирянському (95,33 %) та Сторожинецькому (80,66 %) районах. Більш тяжкі ураження щитоподібної залози закономірно виявляються в підібраних районах області: Вижницькому, Путільському та Сторожинецькому. Наїбільш благоприємними щодо тиреопатології можна вважати Новоселицький, Хотинський та Кіцманський райони Чернівецької області.

Розповсюдженість тиреоїдітів у 2011 році в дітей та підлітків Буковини склада 0,82 % проти 0,73 % в 2010 році. Захворюваність на тиреоїдіт була 0,23 %, що достовірно вище, ніж позаторік (0,15 %). Дані показники по Україні становили 0,78 % (розповсюдженість тиреоїдіту) та 0,19 % (захворюваність на тиреоїдіт). Слід відзначити, що останнім часом прослідовується тенденція до збільшення кількості автімунних тиреоїдітів у дітей як на Буковині, так і в Україні в цілому.

Поширеність гіпопіреозу в дітей віком до 14 років протягом останніх 2-х років була в межах 0,52-0,26 %. Захворюваність, відповідно, 0,97-0,05 %, що співпадає із середніми показниками країни.

Вузловий зоб у 2010 році на Буковині був розповсюдженій із частотою 0,07 % у дітей віком до 14 років та 0,13 % - у дітей та підлітків. Протягом 2011 року його поширеність знизилася до 0,05 % та 0,12 % у відповідних вікових групах. По Україні показники поширеності даної патології за 2010 рік склали 0,11 % (у дітей від 0 до 14 років) та 0,27 % (у дітей від 0 до 17 років). За минулій рік оперативне лікування з приводу вузлових форм зобу проведено 5-м дітям, у 2-х дітей виявлено рак щитоподібної залози. На лішпанерному обліку по області знаходяться 6 дітей, хворих на рак щитоподібної залози.

Показники поширеності тиреотоксикозу серед дитячого населення віком 0-17 років протягом останніх двох років мають тенденцію до зниження – 0,09 % та 0,04 % відповідно (по Україні – 0,06 %). У 2011 році дітей із тиреотоксикозом не виявлено. У 2010 році захворюваність становила 0,01 % як і по Україні.

Таким чином, проблема захворювань щитоподібної залози в дітей на Буковині залишається актуальною та потребує значної уваги як органів охорони здоров'я, так і науковців у цій галузі.

Висновки

1. Виявлено високу розповсюдженість захворювань щитоподібної залози в дітей на Буковині, що перевищує таку по Україні в цілому.

2. Найпоширенішою тиреопатологією є дифузний негоксичний зоб, на долю якого припадає 98 % випадків.

3. Високі показники захворюваності та поширеності тиреопатології в дітей протягом останніх років підтверджують ендемічність Буковинського регіону та, відповідно, мікроелементозний характер захворювань щитоподібної залози.

Перспективи подальших досліджень

Планується розробка диференційованих методів профілактики захворювань щитоподібної залози в дітей.

Література: 1. Довідник дитячого ендокринолога за 2010 рік, голов ред. Аніщенко О.В. -К.: Центр медичної статистики МОЗ України, 2011.-102с. 2. Миронюк Н.І. Проблема йодного дефіциту та його подолання у населення Західного регіону України: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мед. наук. степ. 14.01.14 «Педіатрія». Н.І. Миронюк-Ків, 2008.-23с. 3. Могестюк Р.О. Частота і структура захворюваності дітей в Україні та їхніх ліній. Р.О. Могестюк // Нервова система и педиатрия. 2009.-№4.-С. 23-26. 4. Панків В.І. Йододефіцитні захворювання. В.І. Панків-Чернівці БДМА, 2001.-100 с. 5. WHO Secretariat, Andersson M. Prevention and control of iodine deficiency in pregnant and lactating women and in children less than 2-years-old: conclusions and recommendations of the Technical Consultation. WHO Secretariat, M. Andersson, B. de Benoist et al // Public Health Nutr.-2007.-Vol 10.-P-1606. 6. Zimmermann M.B. Prevalence of iodine deficiency in Europe in 2010 // M.B. Zimmermann, M. Andersson // Ann Endocrinol.-2011.-Vol 72.-P-164.

ЧАСТОТА И СТРУКТУРА ЗАБОЛЕВАНИЙ ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ У ДЕТЕЙ ЧЕРНОВИЦКОЙ ОБЛАСТИ

Т. Н. Кречу, О. І. Годованець

Резюме: Проведено аналіз частоти і структури захворювань щитовидної жлези у дітей Чернівецької області. Установлено високу распространеність даної патології у дітей Буковини. Серед тиреопатогенів перше місце займає дифузний нетоксичний зоб, який складає 98% з усіх. Високе поширення захворюваності та пропорційності тиреопатології у дітей не протягом післядіїв, діє говорячою ендемічності Буковинського регіону та, відповідно, про мікроелементозний характер захворювань щитовидної жлези.

Ключові слова: діти, захворювання щитовидної жлези

FREQUENCY AND STRUCTURE OF THE THYROID GLAND DISEASES CHILDREN OF THE CHERNIVTSI REGION

T.N. Cretzu, O.I. Hodovanets*

Abstract: An analysis of frequency and structure of the thyroid gland diseases in children of the Chernivtsi region has been conducted. A high prevalence of this pathology in children of Bukovyna has been established. Among the thyroopathology diffuse non-toxic goiter takes the first place that constitute for 98% of cases. High incidence of morbidity and prevalence of thyroopathology during the last years confirm endemicity of Bukovyna region and, correspondingly, about microelemental nature of the thyroid gland diseases.

Key words: children, diseases of the thyroid gland

Bukovinian State Medical University (Chernivtsi)

*In: *Adv. and exp. pathol.* - 2012. - Vol. 11. №2(41). - P.165-178

Наочнала со рецензією 25.08.2012

Рецензент - проф. В.І. Панків

© т. Н. Кречу, О. І. Годованець, 2012